

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 3, БРОЙ 11, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

октомври 2012

Цена 1 лев

Честит първи звънец, Вазовци!

Едно училище има хиляди лица – лицата на всички, преминали през него!
Едно училище има хиляди съдби – съдбите на всички, преминали през него!
Едно училище няма възраст – младо е с детския смях в него, старо е – с мъдростта на знанието, преминаващо през вековете!

106 години! Храм на Времето и Духа! Училището, което днес всички наричаме СОУ "Иван Вазов"!

Доказано успешна формула, съчетаваща традиции и модерност!

Честит първи звънец! Честит Ви нов химн!

Учете, творете, забавлявайте се и обичайте това, което правите!

Първият учебен ден през обектива – стр. 2

Спечелихме екопроект

Грижата за природата обедини деца от 9 страни

Новият ни успешен проект „Повече дървета? Да, моля!“ по програма „Коменски“ е факт. Той предвижда 24 мобилности и обединява партньори от Полша, Румъния, Турция, Хърватия, Естония, Португалия, Чехия, Испания, България. По проекта работят ученици от

6 до 11 години и техни учители. Предвидените дейности за следващите две години са разнообразни и съобразени с възрастта и интересите на децата от начален етап – подготовка на песни, стихотворения, миниречник, приказки, легенди, театър, танци, музикъл, рисунки, постери, презентации на националния език и на работния език на проекта – английски.

Ще има много съвместни инициативи, които ще са тясно свързани с учебната програма, нашия град, нашето училище, с културното многообразие на държавите участници в проекта, размяна на имейли, размяна на видеоуроци между учители и споделяне на добри практики. Ръководители на проекта са Цеца Василева и Маргарита Стефанова. В края на октомври бе проведена първата партньорска визита в Полша. **Какво направихме дотук и какво ни предстои - стр.3**

Будни мисли за будни хора или за Деня на будителите - нетрадиционно. **Защо българското образование е извън Топ 400 стр. 5 и 6**

Нашите пристрастия - стр. 7 и 8

Забавно и образователно-участвай! стр. 8, 10 и 12

Химн на СОУ "Иван Вазов"

Ние не сме най-добрите, но по-добри от нас няма

Не дим да ни няма, а трябва да ни има.
Строени сме отново пред сградата любима.
И вярваме ние – дете тук всяко
като нас се чувства наистина яко!

**Ний не сме най-добрите, но по-добри от нас няма!
Ний не сме най-добрите, но по-добри от нас няма!**

Отмина нашето горещо лято -
ваканцията, слънце и игри,
септември идва неусетно някак
със отговора, който търсиш ти.

И пак на Вазов виждаш силуета
тук пред училището извисен
и чуваш ясно пак и пак поета
с най-важните уроци всеки ден.

**Да знаеш, да можеш, да бъдеш успял,
мечтата да следваш, да станеш по-зрял,
да учиш, да мислиш, да бъдеш човек,
да станеш приятел на всеки до теб.**

**Да знаеш, да можеш, да бъдеш успял,
мечтата да следваш, да станеш по-зрял,
да учиш, да мислиш, да бъдеш човек,
до Вазов да крачиш през новия век.**

Заглъхва много бавно коридорът
и всички са притихнали във час,
тук думите са нашата опора,
учителката е една от нас.

И тука всичко с „А“, „Бе“, „Ве“ започва,
завършва със последния звънец
и после във живота продължава -
наученото винаги остава.

Специални благодарности на Асен Антонов и Лъчезар Владимиров, които ни подариха музиката и текста на песента. Сигурно има защо?! В следващия брой ще ни разкажат.

ЛАБЕЛ

[emukemu]

[onakovku]

[pekлама]

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

LABEL

Label OOD Ltd

Обратното броене започна 283, 282, 281, 280...

Тази година 15 септември беше 17-и. За добро или не, ще се види! Но пък започнахме с две на нула за нас. Без никакви усилия от наша страна два дни от учебната година се изтърколиха. Ние от екипа на училищния вестник имаме за вас, нашите читатели, две новини – една лоша и една добра. Лошата е, че дните до края на учебната година са много – 283. Но пък добрата новина е, че учебната година е с два дни по-къса! Обратното броене започна, братя – 283, 282, 281...!

Елитната ни гимназия, пременена в ново облекло, широко отвори сърцето и вратите си, за да приюти своите над 1500 ученици. Хайде, на добър път! Днес в елитната гимназия, утре в елита на обществото, както се казва.

Подобаващо начало – с най-добрите в народните ритми – Северняшкият ансамбъл, който ни подари феерия от звуци и багри в топлия есенен ден. Благодарим!

Вяра, надежда и любов не бе трудно да прочетем в стотиците погледи на най-малките.

Защо плачеш? Училището си има и своите добри страни, ще видиш!

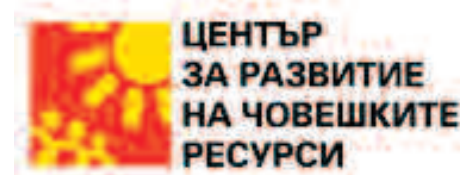

Ние сме вече ученици! Какъв ентусиазъм?! Дали ще им стигне до края!

РЕПОРТЕР

Повече дървета? Да, моля! More trees? Yes, please! Какво направихме дотук и какво предстои

Първата стъпка бе създаването на "Коменски стена", където всяка страна да се презентира предварително, преди мобилността. Представата за България, за нашия град и училището ни стана чрез презентация, изработена от гл. учител Милена Борисова, и чрез рекламна брошура на английски и български език. Голяма заслуга за брошурата има Диана Йончева, която е и администратор на уеб страницата на проекта към сайта на училището. Уеб страницата на проекта ще се обновява постоянно с новини относно проектни дейности и пътувания. Ще функционира и електронна поща за нашите малчугани. Така ще се осъществи първият контакт с писане на имейли. Заслуга за подготовката на материалите, които излизат на английски или българ-

ски език, имат Цеца Василева и Росица Георгиева, преподаватели по английски език в началния етап на обучение.

Дейностите, които предстояха за месец септември и октомври, са към приключване. Децата от трети и четвърти клас се запознаха със символите на държавите и градовете, откъдето ще имат нови приятели. Издадоха информационни табла с факти и снимков материал за стена „Коменски“, подготвиха презентации. В изработването на лого на проекта се включиха около 150 деца от 2а, 2г, 2е клас, от всички паралелки на трети и четвърти клас. Ученици и учители имаха подкрепа и съдействие от родителите, за което им благодарим. Третокурсниците се запознаха с екологични проблеми на Плевен-

ска област и се срещнаха с лектор, завеждащ сектор „Екология“. Ще се направят и кратки излети с цел избиране на дървесна алея и запознаване с видовете дървета - разходка през есента в Градската градина, Скобелевият парк, парк Кайлъка. Всяка държава предлага за символ дърво. На този етап нашето предложение за символ на България е дъбът.

Първата визита бе в Полша, гр. Люблин, от 22 до 25 октомври. Представиха ни учителите по английски език Цеца Василева и Росица Георгиева. На срещата бе обсъдено логото на проекта, всяка държава представи своята страна, своя град, своето училище пред партньорите и учениците в полското училище с презентация, брошура, песен за България. Хубави поздравителни картички с пожелания към полските деца изработиха децата от подготвителна група. *Информация за дейностите по проекта ще получавате във всеки наш брой. Очаквайте в следващия подробности от срещата в Полия.*

В@з Буки Веди

Забавлявай се, докато отслабваш!

На 29 септември от 18,30 часа в двора на нашето училище за втори път се проведе маратон по зумба. Зумба се базира на простия принцип: „Забавлявай се, докато отслабваш!“. Съчетава разнообразни фитнес упражнения и елементи от различни танци. Няма сложни движения, които да се за-

учават в детайли, и не е нужна координация както при обикновената аеробика например. Не е нужно да имате партньор за танци. И най-важна е музиката. Тя е толкова поглъщаща, че нямате усещането, че тренирате. Все едно сте на купон или в клуб, не е нужно да мислите за стъпките,

просто се оставете на ритъма да ви води. Това е страхотен начин да се поддържате в добра физическа форма, което същевременно ви зарежда с настроение.

Ученици и учители се запалиха по интересните движения и техните комбинации и определено не биха пропуснали и трети път, а ние се надяваме да има такъв. След началото на маратона по улицата се събра и публика, някои от които дори се включиха. Беше изморително, но всички наистина се забавлявахме и останахме до края. Беше наистина незабравимо!

Мария и Сибел 8^а

Успех за наша художничка

Голям успех донесе на Иванина Райковска от 6в клас участието й в Националния конкурс за рисунка „Земята - наш дом“. Второ място завоюва нашето момиче, но това не е изненада за никого. Иванина от малка показва интерес към рисуването и работата с различни материали, а също така и към работата с глина. Смята занапред да отделя достатъчно време за развитието си в тази посока. В края на това лято в Русе беше про-

веден Национален детско-юношески п л е н е р „Арт пристан Русе“, който беше изключително полезен за развитието на уменията и познанията й. Желаем й успехи!

В@з Буки Веди

Висок приз за изкуство

Кристиан Монов от 3б клас донесе престижна награда от Международния конкурс за детска рисунка „Алфонс Муха - нова артр приказка“, който се проведе в полския град Рубик. Още по-ценна е неговата награда, защото е спечелена в сериозна конкуренция - 3 860 рисунки на деца и младежи от 24 страни. Най-добрите творби бяха представени в изложба в Младежкия дом на културата в град Рубик. Браво на нашия малък творец и още по-големи успехи в училище и в изкуството!

В@з Буки Веди

Искам и мога

Марио Чолаков от 4д е малък, но в тениса на корт е много голям. Започва да тренира на 5 години под ръководството на своя баща. На 8 години завършва трети в годишната класация, а през 2011/2012г. е първи и започва участията си в републикански първен-

ства. На 9 години е 38-и в България от 200 деца до 12 години. Забелязан е от националните селекционери и е поканен с още 9 деца на лагер-сбор за 10 годишни. След тридневен лагер се провежда мастърс състезание за 10-годишни за първи път в историята на тениса в България. Там от 16 деца Марио заема престижното 5-8 място, като много малко го дели от 1-4. Браво на Марио!

В@з Буки Веди

Браво, Йоанна!

Йоанна Пешева от 2б клас рисува от петгодишна и е носител на много грамоти, медали, плакети от международни и национални конкурси, проведени в Македония, Беларус, Португалия, Полша, България. В композициите си пресъздава животни, личности от народното творчество и библейски сюжети. Наскоро на специално тържество Йоанна получи и последните си награди от конкурси, проведени в град София, Македония и Беларус. Бъдете като нея!

В@з Буки Веди

С международни сертификати

Вазовци за трета поредна година се представиха успешно на PTE General. Сонер Аледнаков и Иван Георгиев 6г клас, Габриела Георгиева от 6д клас, Дженифър Петкова от 7д клас и Свилена Кунчева от 9з клас получиха международни сертификати за съответното ниво, валидни за цял живот. PTE General са акредитирани от QCA (Организация за контрол и регулиране на качеството на образованието във Великобритания) и са доказателство за престижна езикова квалифика-

ция. PTE General сертификати се признават при кандидатстване за работа във всички авторитетни международни компании и за прием на студенти в коледжите и университетите във Великобритания и по света. Честито!

В@з Буки Веди

РЕПОРТЕР

В името на един велик българин

Късче от историята на великия български борец за свобода – Васил Левски, ни беше поднесено от историка проф. Дойно Дойнов. На 18 октомври 10л клас, заедно с господин Горан Делиев, посетихме представянето на новата книга на професора. На събитието присъстваха много историци, учители и много любители и интересувачи се от делото на Левски и от работата на проф. Дойнов. Проведеха се живи дискусии по много исторически казуси, в които взеха участие както историците, така и гос-

тите на събитието. Хората проявяваха голям интерес към новата книга и към родната история. Вече допълнихме знанията си за Апостола на свободата и с нетърпение очакваме следващ такъв урок!

Весела Маринишева 10^а

Страници от миналото

На 16 октомври учениците от 10а посетихме библиотеката в читалище „Съгласие“ заедно с класната си ръководителка г-жа Въчовска. Това е най-старата библиотека в Плевен, създадена е в 1869г. и в нея се съхраняват важни книги от миналото.

Първоначално ни обясниха как се попълва читателският картон, след което библиотекарката ни разведе из заемната. Разказаха ни в какъв ред са подредени книгите във всички библиотеки. Имат външнообразна подредба по фамилия или псевдоним на автора. Има специален кът с книги, необходими за ученици от 5 до 12 клас, които нас чакат.

Посетихме и читалнята. Там се съхраняват най-много книги. Имаше вестници, издадени след Освобождението. От читалнята не могат да бъдат изнасяни книги. Там се чете само на дневна светлина, затова покривът е специално направен, така че непрекъснато да е осигурена. Запознахме се и с читателските каталози. От тях можем да си вземем информация за творчеството на даден автор, а също и за автори, творили за него. Библиотекарката беше изключително учтива и мила, покани всички ни отново.

Някои от нас ще посетят със сигурност отново библиотеката в читалище „Съгласие“!

Лиана Христова 10а

Толерантност към различните

На 15 октомври учениците от 9а, 9л и 9м клас имаме възможност да разговаряме с психолога Валентин Георгиев. Тази среща бе по повод работата на училището ни по проекта „Толерантността към другите – различните“, а толерантното отношение към хората, които употребяват наркотици, е част от това. Психологът ни разказа за наркотичните вещества и влиянието им върху човешкия организъм. Ние обсъдихме различни въпроси, свързани с употребата на марихуана, което води до взимане на по-силни вещества. Видяхме и два филма, в които зависими от наркотиците разказват своите истории за това, как от едно изкушение се заражда техният кошмар.

След проведената среща дълго бяхме под влияние на чувото и в размисъл върху видяното. Според много от съучениците ни такива срещи помагат на нас, подрастващите, да изберем правилния път. По тази тема ние ще продължим разговорите си с учителите по психология.

Гергана Антонова 9л
Симона Клашинева 9л

ОТБЛЯСЪЦИ ОТ ЛЯТОТО

Тъга по лятото

Лятото отмина, но спомените от него остават. Листата пожълтяват и покриват земята с пъстър килим. Няма ги зелените треви, цветята, ухаещи на свежест. Няма ги и птиците. Тихо е без веселите им песни. Сега се чуват само ударите на крилата, отлитачи на юг. Топлите вечери с приятелите се превръщат в незабравими моменти, които дори есенният вятър не може да отвее така, както отвялялото бързо и неусетно.

Спомените за морето и как въл-

ните гаят глезните ми, и как усещам мириса на морска сол по себе си... Луната, образуваща лунна пътека по спокойното море, и леките вълни, разбиващи се в скалите. Всичко това остава момент, запечатан дълбоко в съзнанието, кара ме да се усмихвам всеки път, щом си спомня...

Тъгата по лятото... Тя не е толкова голяма, колкото желанието да мога да върна времето назад и да го изживя отново...

Моника Бояджиева 6^б

По стъпките на Апостола

За поредна година вазовци участваха в националния поход „По стъпките на Васил Левски“. От 14 до 19 юли дългия път в Централния Балкан извървяха Цветослава Маринова от 12м клас, Диана, Ивана и Радинка от 8л, както и десетокласничките Кристиана, Йоана и Ралица.

Те се извиха на най-високата точка - връх Ботев (2376м), натоварени с раници на гръб. Движиха се по „Гарановата пътека“ по пътя за хижа „Рай“, докоснаха се до духа на природата в Стара планина и усетиха водните струи на Райското пръскало. Патриотичното мероприятие, съчетано с туризъм, тази година се проведе с подкрепата на Народното събрание, по идеята и патронажа на неговия председател Цеца Цачева. Всички участници се явиха на пробен поход, посетиха Панорамата „Плевенска епопея“, участваха в пресконференция, свързана с предстоящия поход и бяха рамо до рамо с ученици от Математическата гимна-

зия и ДФСГ „Интелект“. Град Карлово тържествено посрещна всички ентузиастични, участващи в похода. На 17 юли всички участваха в тематичната вечер под наслов „Васил Левски - най-ясната българска загадка“. Учениците посетиха музеите, посветени на Васил Левски, в Карлово и село Войнягово, където получиха сертификати и значки за участие в националния поход. В похода се включиха и бивши ученици на СОУ „Иван Вазов“, в момента студенти.

Лиана Христова 10^а

На лагер – като на лагер

Мария Челебиева от 7б клас посети летен лагер, организиран от Руското дружество в Санаторно-оздравителен комплекс „Камчия“. Какво научи и преживя, разказа накратко на нашите репортерки.

- Как научи за този различен лагер?

- В този лагер участват само деца, които имат руски корени, а моята баба е рускиня и руското дружество в Плевен ми предложи да подам документи, защото съм активен член на дружеството и участвам в организирането на тържества и подобни изяви. Аз уча руски език от пети клас.

- Колко дни беше лагерът, къде и какво представляваше?

- Лагерът беше в „Камчия“ и беше разделен на две части - тази, в която бях аз, се казва „радага“, което означава „дъга“ на руски. Там прекарахме две седмици. Аз бях единствената от Плевен, а иначе имаше много деца от другите градове. До Варна всеки пътува със собствен транспорт и там ни посрещна ръководителката, след което всички с автобус стигнахме до комплекса.

- Каква е цената на този лагер?

- Интересното е, че той е безплатен. Необходими ми бяха пари единствено за пътя и джобни.

- Имахте ли програма, която спазвахте?

- Да, всеки ден програмата беше почти една и съща. Започваше със сутрешна тренировка, след това - закуска, плаж, ако позволява времето, гледахме филми на руски език, учехме руски език или всеки си почиваше по стайте.

Всяка вечер имаше дискотека или концерт. Един от концертите се казваше „Звездите на Камчия“, в който участваха всички с талантиците си. Главно с песни, танци и поезия.

- Посетихте ли интересни места, какво видяхте?

- Ние нямаше право да напус-

каме лагера, но той беше достатъчно голям и имаше всичко необходимо. В един от дните ни заведоха да видим как се правят кукли от под ръчни материали, което беше доста интересно за всички, но най-вече за руснаците.

- На какъв език общувахте помежду си?

- Ние нямаше право да говорим на английски или на други езици освен на руски, което се оказа много полезно за мен. Помогна ми да обогатя много знанията си. В края на смяната получихме и сертификати за успешно преминато обучение по руски език в рамките на комуникативен проект „Със света говорим на руски“.

- Запозна ли се по-отблизо с руската култура?

- Да, запознах се, но преди всичко целта беше те да се запознаят с нашата култура и обичаи. На много от тях им харесаха танците ни, дори започнаха уроци по рченица.

- Ще има ли обратно ходене от България в Русия?

- Да, но то ще е под формата на конкурс за писане на есе. Все още не знам на какъв език ще трябва да бъде и какви точно са критериите. Този конкурс няма да е за деца само от България, а ще участват и други държави.

За мен този лагер беше невероятно изживяване, което винаги ще помня!

На лагер – като на лагер. Ама не съвсем, нали?!

Вилия Георгиева 10л
Велислава Кучева 10л

ПОСВЕЩАВАМЕ НА НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ

Събудете се – Ден на будителя е!

Всяка година се питаме чий празник всъщност е Денят на будителите. На всички онези ли, които са будили народа ни, когато е бил в беда? На онези ли неизвестни наши съвременници, за които малко хора знаят, но те всеки ден будят? Може би все пак е и на всички нас, които се будим всяка сутрин, за да ходим на училище. Значи е празник и на всички ученици. Ами те и учителите стават рано и се опитват да ни държат будни ден след ден – трудно, бавно, упорито... А, ами те и някои от родителите ни стават рано, за да ни будят – значи е и техен празник...

Значи е празник на всички ни!

Ами тогава - честит Ден на будителя на всички! Честит празник на тези, за които духът прави смисъла! На всички вас пожелаваме да намерите своя корен, да почувствате колко смели и мъдри са били нашите прадеди! Ние, със своя вестник, непрекъснато се опитваме да ви помогнем по този път.

В@з Буки Веди

Предлагаме ви да споделите с нас кой велик българин, наш съвременник, познавате, когото може да наречете „будител“, и заедно да разкажем за него. Пишете на познатия адрес: el_vestnik@abv.bg!

За будителите - нетрадиционно

Кой и колко чете у нас

- 27.4% от българите не са прочели нито ред от книга през миналата година
- 14% смятат, че изобщо не е нужно да купуват литература
- - 31% са активни читатели, между 10 и 15% са периферните, а останалите четат спорадично или изобщо не четат
- 20% никога не са си купували книга
- броят на българите, които изобщо не посягат към книга, се увеличава през последните три години с близо 4%
- книги на компютър четат 4-5%

Данните са от националното представително проучване на “Алфа рисърч” - “Читателски практики в България днес”

Четем ли ние? Какво четем?

Ясно е, че ние, екипът на вестника, обичаме да четем. Но дали и колко и wie четете, решихме да проверим. Поразходихме се из класните стаи и поразпитахме. Преценете сами, след като прочетете отговорите на интервюираните.

Марта, 3а: „Пипи дългото чорапче” за мен е най-интересната, забавна и смешна книга, която съм чела. Пипи винаги измисля интересни приключения. „Карлсон, който живее на покрива” е малко дебеличко човече, което е в „разцвета на силите си”, както казва той. Книгите (частите) на „Карлсон” са забавни. Карлсон казва нещо, което уж е вярно, а всъщност винаги е грешно. „Деца от улица Тряскаджийска” пък с приключенията на Лота е супер забавна за мен. Лота винаги все иска и иска.

„Ането” също е интересна приказка с много приключения. Тя пее, а маймунката свири и така за-

бавляват хората. „Тошко африкански” е най смешната маймунка на света за мен. Той прави много бели и винаги получава тупаник.

„През води и гори” е много интересна с приключенията на таралежа и костенурката. Харесва ми, защото те винаги са приятели, дори когато костенурката се изгуби, а таралежът не спира да я търси дори и за миг.

Препоръчвам ви да ги прочетете. Авторите, предполагам, знаете, но... за всеки случай – Астрид Линдгрен, Ангел Каралийчев, Емилиян Станев.

Василена, 6б: Моята най-любима книга е романът „Принцът и просякът” на Марк Твен. След прочита в съзнанието ми се запечата образът на Том Канти – момче, живеещо в бедно семейство, принуждавано от баща си да проси и търпящо жесток побой, ако не донесе никакви пари вкъщи. Противоположният образ е на дългоочаквания престолонаследник принц Едуард, живеещ в разкош. Момчетата са на една и съща възраст, но различията в живота им са големи. Пред единия стои неясно бъдеще, а другият е следващият крал. Но една проста размяна на дрехи обръща живота и на двамата. Така всеки един от тях попада, макар и за кратко време в света на другия. За Том това е сбъдната мечта, но той разбира, че зад хубавия и лъскав живот на принц се крият много отговорности. А Едуард, преоблечен като просяк, преминавайки през различни изпитания, вижда несправедливости, за които не е и предполагал.

В тази книга открих много истини за живота въобще. Разбрах, че човек вижда най-добре, разбира другия най-добре, когато се постави на негово място и погледне през неговите очи.

Книгата е много увлекателна, чете се на един дъх и аз няма да се

уморя да я препрочитам отново и отново.

Ванеса, 3д – „Пипи дългото чорапче” и „Мечо Пух” са любимите й книги.

Камен, 3д – обича да чете „Хитър Петър”?!

Виктория, 3д – има две любими книги. Те са „Роня, дъщерята на разбойника” и „Том Сойер”. Привличат я приключенията. А и Том Сойер винаги успява да се измъкне от неприятности. Затруднява я обаче четенето на „Хари Потър”, защото има много непознати думи.

Александра, 3д – предпочита „Приказки за лека нощ”. Смята, че в нея има много поучителни приказки. Е, призна си, че не е прочела всички книги от препоръчителния списък през лятото и че приказките на Андерсен са я затруднили.

Биляна, 3д – любимата й книга е „Момчето и звездичките”. А „Том Сойер” е трудна, защото има думи, които не разбира.

Павла, 5а - „Тайната градина”, смята тя, че е много интересна книга. И тя не е успяла да прочете всички препоръчани книги. А пък „Чернишка” смята за трудна, защото загубва смисъла на текста, докато чете описанието на природните картини.

Анонимен: Най-много ми харесва „Мумията се завръща” от Р. Л. Стайн. А от нея - моментът, когато Гейб научи, че да притежаваш скарабей, означава да си безсмъртен, а ухапването от него – моментална смърт. Също така ми хареса моментът, когато мумията подгони Гейб, за да вземе скарабея обратно и своята ръка.

Жани: Аз и една моя приятелка от София написаме книга. Тя се казва „Двете котенца”. В тази книга се разказва за игрите на моите котенца на име Мъра и Беба. Аз и Бети – името на моята приятелка, мислим, че и на вас ще ви хареса тази книга, както и на нас.

Словена Георгиева 8б

Дарина Георгиева 8л

Иван Вазов по пътя към литературния Нобел

Знаете ли, че народният ни поет и патрон на нашето училище е бил предложен от проф. Шишманов на 20 септември през 1916 година за наградата. Кой и колко са били тогава кандидатите, не успяхме да разберем. Знае се само кой е бил лауреатът. Вернер фон Хайденщам – шведски поет, белетрист и историк. Застъпникът за Вазов е д-р Йенсен, референт и докладчик на комитета, който още през 1895 е превел „Под игото” на шведски. Гостувал е в дома на народния поет през 1911 и 1916 година и ако се питате как са разговаряли – на руски. Иван Гешов имал огромно желание Вазов да бъде предложен за Нобелова награда още през 1912 година, но тогава Иван Шишманов отклонил предложението.

Редом с Вазов в периода до 1950 година са били номинирани Пенчо Славейков, Емилиян Станев, Елисавета Багряна, Любомир Левчев, Блага Димитрова, Йордан Радичков. Кралската шведска академия на науките и норвежкият Нобелов комитет разсекретяват информацията по въпроса, след като изтекат 50-те години давност. На сайта www.nobelprize.org е базата данни, в която можете да си направите справка, ако искате да знаете повече. Защото „от всички Нобелови награди България има най-големи шансове да получи тази за литература”, казва Гейр Лундеста - директор на норвежкия Нобелов институт.

В@з Буки Веди

Книгата в моя живот

Книгата е най–ценното богатство. Наричат я прозорец към света, носител на знанието.

Книгата заема важно място в моя живот. Винаги е на първа позиция, защото от нея мога да получа ценни съвети и всичко, което ме интересува. Показва ми пътя към знанието, което блика от чудния и непресъхващ извор. От нея научавам много неща за живота около мен. Тя ме пренася в прекрасни светове, пълни с мечти и изне-

нади. От нея се уча да преодолявам трудности, да вървя напред – към съвършенство и открителство.

Книгата е ценност, извор на нови знания, които помагат на човек да преуспее в живота. Спътник е на малки и големи, на всички, които обичат да четат и да се потапят в чудния свят на знанията, приключенията, мечтите и всичко обикновено и необикновено.

Боряна Борисова 6б

Предупреждаваме ☺

Джеф Кауфман и Лиза Либи от щата Охайо въз основа на свое изследване предупреждават да внимаваме какво четем. Е, ние не можем да избираме, защото вече са ни дадени списъците със задължителна литература, но можем поне да чуем следващото предупреждение. Хората дотолкова се отъждествяват с любимите си герои, че могат да променят поведението си. Това може да доведе до временна трансформация на начина, по който възприемаме света. А героите невинаги са за подражание, те понякога са и лошият пример, нали? Изследователите подчертават, че процесът „възприемане на опит” се проявява само когато читателите успяват да „изключат” себе си. Внимавайте!

Моята любима книга

Аз обичам да чета. Много ме впечатли поредицата на Майкъл Скот - „Тайните на безсмъртния Никола Флаemel”. Няма възрастова граница за книгата. Всеки, който харесва необикновеното и легендарното, може да я прочете. Жанрът е фентъзи, а в поредицата са включени няколко книги, всяка от тях с различно заглавие. Първата е „Алхимикът”, в която се разказва за парижанина Никола Флаemel, който живее между 1330 и 1418. Смята се, че алхимикът открива философския камък, който се споменава и в първата книга от поредицата „Хари Потър”. Заедно с камъка, Флаemel открива и тайната на безсмъртието, която е научил от древния ръкопис „Книга на Авраам Мага”.

Ако попадне в лоши ръце, той може да върне на земята расата на Тъмните древни, които ще разрушат познатия на човечеството свят. Точно това е задачата на техния слуга д-р Джон Дий, който открадва ръкописа от книжарницата на Никола Флаemel. Ала последните две, най-важни страници остават в ръцете на близнаците Джош и Софи, които нямат представа, че според древно пророчество у тях е заложена силата да спасят света. Понякога пророчествата се сбъдват, а легендите се превръщат в реалност. Джош и Софи се озовават наред най-великата легенда на всички времена.

В книгите има от всичко по много. Когато ги четеш, хем на-

учаваеш и ещо ново за историята и за легендите, хем се впускаш в нещо фантастично и необикновено. И не е само това. Когато Никола Флаemel пътува с близнаците Джош и Софи из различните държави и градове, научавам повече за известните монументи на съответните градове. Нотър Дам и Айфеловата кула задължително бяха споменати, когато героите преминаха през Париж.

Словена Георгиева 8б

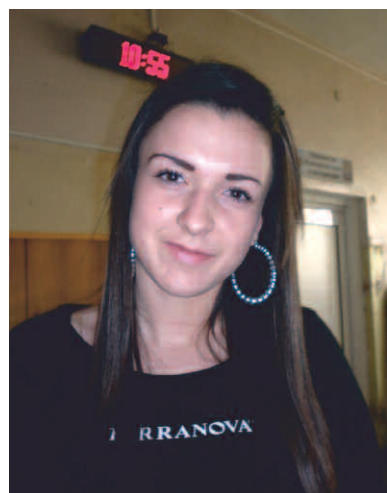

ПОСВЕЩАВАМЕ НА НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ

Защо българското образование изпадна от Топ 400?

Неотдавна ежегодният списък на влиятелния вестник "Таймс" показа, че българското образование е извън световните класации. В престижния списък "Топ 400" на британската медия няма нито един български университет, въпреки че присъстват различни университети от Африка. Първи е Калифорнийският технологичен институт, а на второ и трето място са британският Оксфорд и американският Станфорд. Попитахме преподаватели, студенти и ученици какво е тяхното мнение. А вашето?

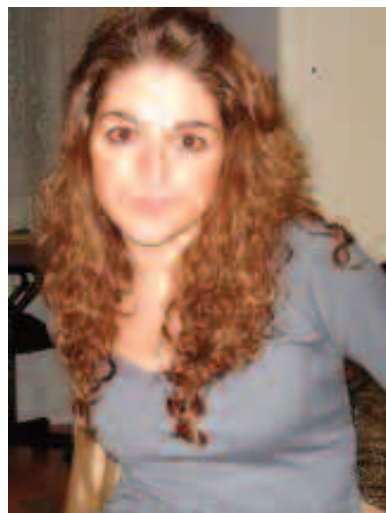
Гергана Минчева 12и

Липсата на български университети в класацията „Топ 400“ на „Таймс“ е показателно за нивото на българското образование. Може би тук може да намерим отговора на въпроса, защо младите хора предпочитат да учат в чужбина. Завършването на образование в престижно учебно заведение с високо ниво на преподаване, с голям набор от ресурси и с възможност за научно-изследователска и международна дейност, както и с международно призната диплома, е предпоставка за създаване на бъдеща стабилна кариера. Как една държава се надява да бъде призната в международен план, щом нито една нейна образователна институция не е. Неефективността и ниското ниво на висшето образование е сериозен проблем, на който управляващите трябва да обърнат

внимание, защото хората, излизащи от висшите учебни заведения, са бъдещето на нашата страна.

Инна Попова, Випуск 2010
СУ"Климент Охридски"

Не мисля, че е изненада това, че българските университети изпаднаха от топ 400 на най-престижните в света. Това са реалните ни възможности, все пак става въпрос за конкуренция в световен мащаб. Това е сериозен проблем и вината е на ръководството на университетите, на преподаватели, но и на самите студенти. Няма как на един студент да му бъдат дадени знания, които той отказва да приеме. Сблъскам се с много хора, които учат висше образование само заради едната диплома. А как ще се реализират после с тази диплома, без да имат

реални знания, не е ясно... Преди близо три години се записах смело и с гордост в първия български университет „Св. Климент Охридски“. Да си призная – представях си го малко по-различно. Но няма как да видиш истинското лице на българското образование, докато не влезеш в системата. Мога категорично да кажа, че цялата система в този университет се крепи на стара слава. Остаряла материална база, ограничен брой млади, съвременни мислещи преподаватели и администрация на нулево ниво – само част от нещата, които смятам, че трябва да бъдат променени в СУ. Това, от което също бях много изненадана, е, че мнозинството от преподавателите вярват, че им се плаща не за да ни обучават, а за да ни диктуват. Буквално и дума по дума, неща, които можем и сами да прочетем. Нужна е спешна модернизация на учебния процес – необходим е повече ангажираност към мнението и интересите на студентите и изграждане на адекватна материална база за обучение (каквато липсва в журналистическия факултет, в който уча). Въпреки това мисля, че прилично образование

може да се получи и в България. Има какво да се научи, стига да съумееш да си вземеш това, което ти е нужно. Винаги ще има недоволни и крайно негативни мнения и нападки срещу българското образование. Вярно е, че не е най-доброто, но е единствено, с което разполагаме. И за да завършва оптимистично, ще кажа, че имам едни доволни и спокойни студентски години. Вярвам, че няма ненаказано добро. И щом полагаш необходимите усилия да се реализираш, винаги успяваш.

Катя Ралчева
преподавател по биология

За последните 20 години в България се случиха промени, които няма да бъдат записани в най-светлите страници на нашата история. Част от тях засягат и българското образование и пазара на труда. Оказа се, че доста добре образовани и амбициозни хора със закриването на предприятия се оказаха без всякакви възможности за приличен и достоен живот, а други – с цената на немалко компромиси, успяват да покрийт елементарните си човешки

потребности. Накратко казано, умственият труд в България не е добре платен. На пръв поглед може да се очаква, че интересът за получаване на висше образование би намалял. Това обаче не е така. Една от причините за това, за наша гордост, е вековният пиетет на българина към наука и образование. За жалост това се използва от група хора за осигуряване на добри доходи от преподаване и писане на научни трудове със съмнително качество, които с методи на принудата продават на студенти. В последните години броят на младите намалява, а броят на университетите се увеличава. Някой да е чувал за прекъснал студент поради лош успех?! Явно качеството на образованието ни спада и не е учудващо, че българските университети са далеч от 400-те най-добри. Като се прибави и фактът, че сме затънали в непотченост, достигахме до истината: „Те ни лъжат, че ни образоват, ние ги лъжем, че учим“. Тази самоизмама служи само на глупците. В развитите общества няма кого да заблудим. Ако и в бъдеще сред политиките липсват воля и ясна концепция за българското образование, сривът на грамотността ще придобие грандиозни размери. Но пък университетска диплома ще има всеки. Каква по-изкривена представа от тази?

Вилия Георгиева 10л

Нашите предложения за свободното време

Нямаш какво да прочетеш? Книгите от списъка са ти били трудни и скучни? Аз ще ви предложа няколко книги, които със сигурност ще ви харесат! На най-малките и любопитните ще има бъде интересно да прочетат поредицата „Лили чудото“, в която се разказва за приключенията на едно момиче, което един ден открива книга с възшебства и магии в нея. А откриеш ли магическа книга, със сигурност ще искаш да я изпробваш. Това прави и Лили. Във всяка книга ще откриеш нейното приключение и всичките пакости, които тя забърква.

За малко по-големите ученици бих могла да предложа книгата на Франсис Бърнет „Тайната градина“. В нея се разказва за едно нещастно дете, което открива радостта в един огромен замък в Англия. С помощта на едно селско момче тя ще намери тайната градина и скритите в нея чудеса.

Книгата, на която бих могла да поставя възрастова граница от 16 години нагоре, е на автора Анемари Зелинко - „Дезире“. Романът е представен като дневник на едно момиче от Марсилия – Бернардин Йожен Дезире Клари, чийто баща е търговец на коприна. Едва 15-годишна, тя се сгодява за туко-що произведения в чин генерал Наполеон Бонапарт, но по-късно се омъжва за неговия маршал Жан-Батист Бернадот – бъдещ крал на Швеция и заедно с него се възкачва на престола. Кой от тримата е главният герой няма значение. Очарователната любовна история е вътъкана ограничено в грандиозните исторически събития от времето на Великата френска буржоазна революция,

които промениха не само географията на Европа, но и мисленето на света. Написан с елегантно чувство за хумор, със самоирония и най-вече с чувство за мярка, романът ни поднася картини от живота на известни по онова време имена, напрегната ситуации, войни и битки, катаклизми и клюки от дворцовия живот. Наред с книгата е направен и филм, който допринася за големия успех на романа. В ролите са Джийн Симънс (Дезире) и Марлон Брандо (Наполеон). Лично аз попаднах на тази книга съвсем случайно в библиотеката. Помислих си, че ще мога да я прочета, да я осмисля, но се оказа малко по-трудна от колкото очаквах, защото тогава бях на 13, а човек на 13 години трудно ще разбере Френската революция. Затова, ако сте сигурни, че ще разберете френската революция, и ако обичате исторически романи като този, който идеално пресъздава събитията от онова време, книгата със сигурност ще ви хареса.

Словена Георгиева 8б

Посрещнахме Деня на будителите с нова спортна зала. Изцяло обновен, старият ни училищен салон грейна и сега вече приляга на нашите спортни успехи, на спортния ни хъс и желание за победи. И по традиция ще ви предупредим – пазете го, защото ще ви го покажем как изглежда и в края на учебната година. Да ни е честит!

БИВШИ УЧЕНИЦИ РАЗКАЗВАТ

Цветомира Пандова завършва СОУ "Иван Вазов" през 2008 година. В момента е студент по право във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, последен курс. Потърсихме я, защото тя има с какво да се похвали – освен че се справя отлично в университета, тя е спортист с големи постижения. Два пъти е вицесветовен шампион по муай тай, носи вицеевропейска титла по кикбокс, бронзов медал на световното първенство по тайландски бокс. Отново в Тайланд тази година чува българския химн на почетната стълбичка като световен шампион по муай тай. Как сега оценява времето, прекарано в нашето училище?

- Как се чувстваш в училище след почти 5 години?

- Малко по-възрастна и малко по-мъдряла. За няколкото години, които изминаха след училище, ми се случиха доста неща и това неимоверно обогати моя опит. Смятам, че успявам да изживея живота си до момента пълноценно. Често посещавах училището скоро след завършването си. Сега от доста време не бях идвала и след като минах по коридорите, видях, че са направени много промени в положителна насока. Харесвам начина, по който изглежда училището в момента. Спомних си за последните четири години от обучението си в профилирана паралелка с разширено изучаване на биология и химия. Мой класен ръководител беше госпожа Кристина Борисова, която уважавам изключително много.

- Как продължи образованието ти и с какво се занимаваш в момента?

- След като завърших училище, реших да следвам право в „Св. св. Кирил и Методий“ във Велико Търново. Бях приета още на първо класиране. Сега вече съм студентка пета година. Карам и магистратура. Успоредно с уроците се занимавам сериозно и със спорт. Състезателка съм по кикбокс и муай тай. С гордост заявя-

вам, че съм част от българския национален отбор. А тази година, през май месец, постигнах и мечтата си и станах световен шампион по муай тай.

- Какво е спортът за теб?

- Спортът е неразделна част от моя живот, съпътствал ме е от ранна детска възраст. Той е изградил характера ми с течение на годините. Научил ме е да проявявам упоритост във всяко нещо. Помогнал е много за закаляване на волята ми. Като малка израснах с актьори като Ван Дам, Синтия Ротрок, Стивън Сегал, Чък Норис и други виртуози в бойните изкуства. Възпитавах се от това, което показваха те, и исках един ден да придобия подобни умения. Много хора са ме питали спортът пречи ли на образованието. Винаги съм отговаряла по един и същ начин: „Няма как да ми пречи, тъй като той е доизградил характера ми.“ Влагам чувство във всичко, което правя. Както в училище, така и в университета съм се стараела да получавам добри оценки. Завърших гимназия с отличие. В университета за поредна година спечелих Европейска стипендия за успех.

- Как реши да се занимаваш с кикбокс и кой е „виновен“ за това?

- Както казах, аз от малка израснах с филмите на Ван Дам и други. Желанието ми да придобия тези умения и възхищението, което изпитвам към тези хора, ме накара да започна да се занимавам с бойни изкуства. Едва ли съм имала десет години, когато започнах да тренирам таекуондо. По-късно - джиткондо. Не съм се състезавала, но това е помогнало за по-нататъшното ми развитие като спортистка. Започнах да тренирам кикбокс на 16. Тогава за пръв път се явих на състезание, на републиканско първенство. Тогава спечелих и първата си шампионска титла. Бях много щастлива, но една републиканска титла далеч не ми беше достатъчна. Продължих да тренирам

нахъсана. Първите си спортни успехи постигнах с треньора на „Спартак Плевен“ г-н Камен Пенчев. Започнах все по-често да се явявам на състезания. Шампион на България съм по кикбокс, а също и по муай тай. През 2008 година станах и вицесветовен шампион по муай тай. Същата година, в Португалия спечелих вицеевропейска титла по кикбокс. През 2009 година завоювах бронзов медал на световното първенство по тайландски бокс. Същата година станах и вицесветовен шампион по муай тай. През март тази година осъществих и мечтата си. Отново в Тайланд се проведе световно първенство. Там станах световен шампион. Чух химна от почетната стълбичка. Бях много щастлива. Все още не мога да скрия вълнението си. Във връзка с постигнатите ми спортни успехи искам да спомена името на още един човек от училище, който е изиграл огромна роля в моя живот. Говоря за г-н Сотир Пецанов, от когото съм научила много от гледна точка на физическата и психическата ми подготовка. Той е бил до мен във всичките ми възходи и падения. Не са малко моментите, в които ми е подавал ръка и ме е изправял на крака. Това са моменти, в които съм губела всякаква надежда, но той винаги е знаел какво да ми каже, за да ме нахъса отново. Чувствам г-н Пецанов и съпругата му, г-жа Илиана Пецанова, вече като свои близки приятели и съм им безкрайно благодарна, че продължават да ми помагат и до днес.

- Какво мислиш за спорта в училище?

- Ако трябва да съм искрена, ще бъда критична. Не мисля, че е на добро ниво. Причините за това са много, и то в национален мащаб. На първо място мога да посоча липсата на условия. В повечето училища няма достатъчно пространство. Не знам за училище, в което да има помещение за кьпане. Сега чух, че се работи по

този въпрос в нашето училище и наистина адмирации.

2-3 пъти седмично физическо възпитание не е много. Нека не забравяме, че спортът е ефективен, когато се практикува редовно. Доказателство за това са и резултатите от Олимпийските игри. Е, разбира се, и другите предмети са важни.

- Кога беше по-лесно - в училище или след това?

- Още от малка ценя образованието. В училище не ми беше лесно. Отделяла съм много време за четене. Не съм имала свободно време. Но след завършване навлязох в истинския живот. И ако в училище съм имала отговорности и задължения, то след завършването тези отговорности се удвоиха.

- Какво значи добър учител?

- Добрият учител за мен е строгият, но справедлив учител. При него шестидесята трябва да е трудност, но не и невъзможна. Той трябва да буди уважение, но не и страх.

- Какво мислиш за средното и висшето образование днес и може ли да бъде постигната добра реализация в България?

- Смятам, че образованието ни, за да отговаря на стандартите в чужбина, трябва да извърви още

много път. Говоря за ситуацията, в която българският ученик или студент е поставен. Много от колегите ми са принудени да работят успоредно с ученето. Аз също съм работила почасово. А що се отнася до реализацията, тя е наистина много трудна. Много хора се реализират в чужбина. Аз самата планирам бъдещето си в чужбина, но само животът ще покаже.

- Кое от наученото в училище ти е полезно и кое - излишно?

- Не бих казала, че съм научила нещо излишно. Най-полезно е началното ми образование. Там съм научена на трудолюбие, дори и на инат.

- Ако трябва с три думи да характеризираш училището ни, кои ще са те?

- Авторитетно, модерно училище и е въпрос на време да стане най-доброто училище в Плевен.

- Какво би казала на днешните учители и ученици?

- На учителите мога да пожелаая да бъдат все така всеотдайни в работата си. Да продължават да бъдат такива, каквито ги помня аз. А учениците нека не спират да вярват в мечтите си, колкото и недостижими да изглеждат някои. Ако вярват наистина силно, те може и да се сбъднат.

Моника Маринова 10^а

ПРИСТРАСТИЯ

Българските народни танци Спорт или забавление

Още от дълбока древност танците в племената на народите са изразявали чувства. В радост и мъка танците са били незаменими в ежедневието на хората. Нашата музика и нашите танци са толкова колоритни, толкова чувствени, че винаги, когато засвирят някакво хоро или пък друга българска народна музика, във всеки един от нас сърцето заиграва.

Знам, че моите връстници и днешното поколение имат малко скептично мнение за българската музика като цяло, но тя е нашата музика, на нашия народ, в нашата кръв...

Аз лично много обичам българската народна музика. От седемгодишен започнах да тренирам народни танци и до ден-днешен не съм спирал. Седем години изучавам изкуството на нашата музика и нашите танци, те вече са

част от мен, от живота ми. Но не всеки може да тренира какъвто и да е спорт, свързан с музиката. Трябва да си го имаш отвътре. Да ти е дадено от бога като дарба. Трябва да усещаш музиката със сърцето си.

Котато започнах училище в първи клас, веднага се записах да тренирам народни танци. Минаха се само два месеца и дойде първата изява с ансамбъла в зала 1 на НДК. Толкова се притеснявах дали ще се справя, дали няма да сгреша, но, слава богу, всичко мина добре. По моите спомени сцената беше огромна, а публиката - безбройна. Оттам нататък съм участвал в много, много концерти, играл съм много пъти едни и същи танци, но никога не ми е омръзвало и никога не съм се отказвал.

Винаги съм обичал и ще обичам

българските народни танци, а по въпроса, дали са спорт или забавление, мисля, че и двете. Аз лично, когато отида на тренировки, разпускам и си почивам от целия ден. Надявам се някои, като прочетат моите мисли, поне малко да започнат да харесват и да уважават българското и да ценят нашите традиции.

Петър Кръстев 8^а

Вазовци отвориха сърцата си От деца за деца

Нашите ученици от 5-8 клас подариха най-доброто от своето творчество на децата от Дома за медико-социални грижи в града. Аранжираха и подредиха изложба със свои рисунки, които са създавали старателно в часовете по изобразително изкуство под указанията на своите преподавателки Росица Симова и Клаудия Черачиева. Красиви багри от всички природни сезони, приказни герои и сюжети, всякакви детски фантазии, исторически личности – детско творчество на различни теми вече оцветява пространството на Дома и радва децата там. Радва и авторите!

По този начин продължихме своята традиция да общуваме с

тези деца, които смятаме вече за свои приятели, защото от две години се познаваме добре. Това е и начало на нашите благотворителни инициативи, които в нашето училище в навечерието на Коледа са вече традиция.

Напомняме ви – отворете сърцата си за другите! Дарете усмивки, за да получите усмивки!

В@з Буки Веди

П Р И С Т Р А С Т И Я

Училище за училището

В началото на учебната година стартираме рубрика, в която се обръщаме към ученици, учители и родители. Имаме думата на Мадлен Алгафари, че ще ни помага, за да ви бъдем полезни. За да се научим да се себевглеждаме, да общуваме по-добре, да си задаваме въпроси и да търсим отговорите им. Ако не успеем да ги намерим, да почетем, да поговорим... Преди да прочетете написаното, имайте пред вид следващия цитат, защото иначе здраво ще се разтърсите.

Защото са „опаки съвети”. „Понякога, за да се осъзнаем, е необходимо разтърсване... Реших да се движа по ръба на абсурда, на естетиката на грозното, на парадоксалното, на сарказма – ръба на смеха през сълзи. Всъщност така и живеем днес – на този ръб” – Мадлен Алгафари

Към вас, родители

Шестиците са задължителни. Без тях няма да обичате детето си. То за какво ли заслужава да бъде обичано, ако няма шестици?!

... Да не сте се отпуснали да му казвате /на детето си/, че го обичате без повод. Ще вземе да се харесва, да се обича, ще вземе да заобича и другите така и какво ще правим после – ще се налага да се променя националният ни характер. Къде остават традициите! Традицията повелява обратното!

... Никога не защитавайте детето си! Неговите аргументи нямат значение! Прави са преподавателите! Сnižаването осигурява невидимост в стадото – по-лесно е за живеене някак си! Да, именно „някак си”.

... Не споделяйте с него/с детето си/ нищо за своите ученически години! Ще вземе после да ви цака с аргумента, че е като вас! Пък и вие всъщност сте забравили какви сте били, нали?

... Подбирайте вие приятелите на децата си! Винаги и само вие! Те не могат да имат свои предпочитания. Никаква лична свобода! Пък и без това не знаете и вие какво се прави със свободата, че да ги научите!

... Не искайте никога съвет от децата си! Те не могат да знаят и разбират нищо по-добре от вас!

Към вас, преподаватели

Не разговаряйте с тях /учениците/ като с приятели! Ще си изгубите авторитета! Нищо, че самите тийнейджъри твърдят обратното!

... Не забравяйте и да се държите като много слаб човек. Те /учениците/ и без това са на възраст, в която се учат да се налагат. Така ще ги улесните, но ще си патят в бъдеще и няма да знаят какво е такт.

... Изобщо всяка крайност – деспотичният подход и този на жертвата, е удачна за преподаватели, които имат за цел да формират липсата на чувство за граници в живота.

И към нас, учениците

Никакъв респект, никакво подчинение към по-зрелите! Да живее

вечният конфликт между поколенията!

... Усещате се по-осъзнати от родителите си, по-духовно интелигентни? Усещате, че сте призвани да променяте света? Я си трайте! Революционерите ги чака „Осанна!” и „Разпни го!”. Най-добре си е в сивото стадо на малодушните.

... Който не пие, не пуши, не се друса, е страхливец! Точно така – страх го е от здравето! Страшно е да си здрав днес! Средата няма да те приеме! Здрав самотник в невротичен свят! Тъжна работа!

... Не мечтайте! Това всява смут в ежедневието! Пък и ви кара да извършвате някакви стъпки! Застоят е верният път към депресията!

... Важно е да имаш, а не да бъдеш! Това е успешната житейска философия! И най-успешно разболяващата днес! Бъдещето ли? Какво е това „бъдеще”?

Из „Как да се разболяваме качествено” – Мадлен Алгафари
Ако написаното ви е замислило, ако има какво да споделите по тези въпроси, пишете на познатия адрес el_vestnik@abv.bg

Фотозагадка

Тъй като сред новите членове на екипа има много изкушени от фотообектива, ви предлагаме фотозагадка. Автор на снимката е Яна Маринова от 8б клас. Няма да ви даваме никакви жокери, защото сме сигурни, че ще познаете. Искаме хубаво да разгледате снимката и да ни кажете кого виждате и в кое точно населено място се намира. Сред всички познали ще изберем печелившия и ще го наградим – наградата ще бъде тематично свързана със загадката, разбира се. Затова не можем да я съобщим – ще е подсказка. До 20 ноември пускайте този талон с верния отговор в познатата ви пощенска кутия на първия етаж, а останалото е наша работа. Попълването на всички полета е задължително!

ТАЛОН ЗА УЧАСТИЕ

Трите имена:

Училище:

Клас, паралелка:

На снимката виждам:

Името ли прави човека, или човекът – името?

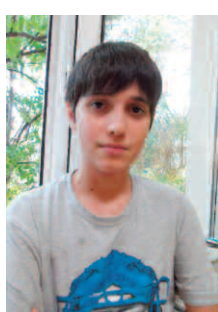
Знаете, че се вълнуваме от интересни наши имена. Интересуваме се какъв е смисълът, който носят, историята, която съхраняват. Смята се, че името носи в себе си благослов, магия. Затова е важно да знаем какво са ни пожелали родителите, като са ни дали едно или друго име. В различно време и в различни региони хората са предпочитали и предпочитат определени имена. Любопитни сме – къде и какви. Оказва се, че много от нас носят интересни имена и фамилии, а когато ги попитаме откъде идват и какво означават, вдигат рамене. Недейте така – става дума за вас, за вашите имена, които вие ще отнесете и в бъдещето. Става дума за име, което родителите ни дълго време

са търсили, за да сме здрави и щастливи, за да ни приляга.

Косара харесва името си. Знае, че е кръстена на цар Самуил. На еврейски о з н а ч а в а много късмет, а на старобългарски – „хубава коса” и „много харесвана”. Е, ако можеше сега тя да избере името си, би го сменила с Даяна, защото ѝ харесва повече. Най-често обаче я наричат Коси, Косинке, Косарке, Косинце. Това казва тя, а ние можем да ѝ подсказжем, че името ѝ има различни етимологии. Възможно е в осе-

тински да означава „божествена”, в угрофинските езици – „бял, чист, красив”. Но както и да е, тя трябва да знае, че носи изключително ценно и рядко име – у нас са известни много малко на брой прабългарски женски имена.

Йото е кръстен на дядо си, но не знае какво означава името му, нито пък откъде идва. Харесва си го, но ние сме сигурни, че ще го хареса повече, ако знае подробности за него. Вероятно е видоизменено име от Панайот, което е с гръцки произход и означава в буквален превод „всесвет”. Та целият свят е събран в името ти, Йото, и целият свят е пред теб!

Казва, че няма глезени варианти в обръщението, ами то самото си е галювен вариант от Панайот, затова.

На **Толя** ѝ казват Толче и това ѝ харесва. Не би сменила името си. Според изследователите Толя е вариант на Анатолия, което пък е едно от много разпространените у нас гръцки по произход имена. Те навлизат в езика ни масово след покръстването и дори в един продължителен период след това са се употребявали едновременно с домашните славянски или прабългарски имена. Анатолия в превод от гръцки означава „изгрев, зора”. Красиво, нали?

Анна Мария Ичева 8л
Лора Любенова 8л

По време на срещата си с **Мария** и разговора за руския лагер, решихме да я попитаме за интересната ѝ фамилия, защото се интересуваме от имената в нашия език. Тя знае, че **Челебиева** произлиза от турската дума „челеби”, която означава знатен господин. „Челеби” е положително обръщение и е синоним на е ф е н д и . Предава се от много поколения назад. Ние пък проверихме и ѝ казваме още, че според изследване на К. Бакърджиева върху българските фамилни имена, то спада към така наречените „Фамилни имена – история” и означава в най-широк смисъл „господин”, т. е. израз на уважение. Е, не е лесно с такава фамилия?!

Вилия и Велислава 10л

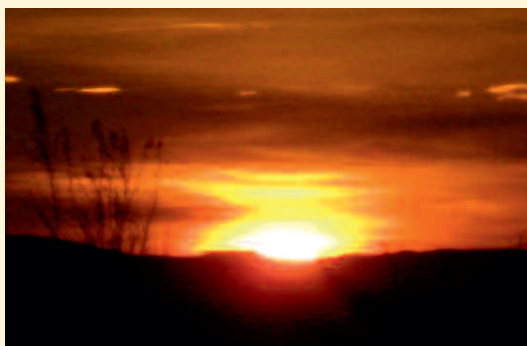
ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

Аз мечтая

Аз мечтая. Мечтая и сънувам... Всеки ден, всеки миг. Дори когато те няма... Всяка секунда, всяка частица от време – аз мечтая. Мечтая и сънувам бъдещето... Безоблачно и прекрасно, кристално ясно и слънчево... В съзнанието си рисувам картини. Магично нереални, вълшебно невъзможни...

Пред очите ми изниква бяло платно. Снежнобяло и готово да бъде запълнено. Все едно ни чака... Ръката ми грабва подострения молив и започвам да скицирам. Постепенно изграждам образите. Оформям ги. Изчиствам линиите, фигурите, лицата. Обръщам внимание на всеки миниатюрен детайл, на всеки стрък трева. И идва време да добавя цветовете. Много прецизно и внимателно, за да не изляза от контурите... Смесвам боите, за да съставя правилния нюанс... и го нанасям. Прецизно и внимателно. И ето, картината е готова. Нарисувала съм бъдещето. Безоблачно и прекрасно, кристално и слънчево. И то сякаш оживява пред мен, с прекрасните си ярки цветове и усмивките по лицата на хората. Сякаш живее в мен. Сякаш ми дава надежда. Сякаш, колкото повече се вирам в картината, толкова повече вярвам в нея... Вярвам, че можем да сме раз-

лични. Да! Ти и аз... Ние. Хората! Вярвам, че можем повече от това само да стоим и да гледаме как ограбват правото ни на избор, как крадат от душите ни, как ни оставят празни и разнебитени, объркани и разплакани! Аз вярвам... НЕ! Аз мечтая! Мечтая за деня, в който ще бъдем други. По-добрите версии на себе си. Ще бъдем смели и решителни, достойни и непоколебими. Ще имаме чест, ще печелим доверие! Ще бъдем значими. Да! Ще бъдем значими, защото заслужаваме да сме... След всичко, което преживяхме... След болката, след униженията, които светът ни нанесе - след като влезе с взлом в самите ни души, след като ги опустоши!

Но ние се справихме. Нали? Ти беше там, когато се изградихме отново. Построихме се. Построихме собствената си личност и направилиме двойна ограда, за да можем да се защитим от повторно посегателство. И ще се защитим. Но този път няма да чакаме да ни нападнат първи! Ще настъпим

ние! Горди и честни, с отворени души, за да видят всички колко сме били прави. Колко сме били тормозени. За да видят как никой не се е интересувал от нас, от мислите ни, от идеите ни. Как никой никога не ни е забелязвал. За да видят колко невидими сме били. За да видят кървавите рани в сърцата ни и неугасващия огън в очите ни.

Ще го видят. И ще се почувстват виновни. Може би само за секунда, но ще го изпитат. Ще изпитат какво е да бъдеш Нас...

Това ще е нашата първа победа. За първи път няма да става въпрос за тях и техните миниатюрни, нищожни проблеми. Няма да става въпрос за глупавия им еснафски морал и наследените им предразсъдъци...

С тази наша малка победа ще можем да изградим друг свят – по-различен. Ще можем да се преборим за щастието си, ще можем да им покажем, че всеки има право сам да избира бъдещето си, без да се съобразява с общественото мнение. Ще можем да се изправим и да заявим, че вярваме в хората, че Те струват нашата защита... Че човекът може да живее и без маската си. Че е в състояние да бъде истински... себе си!

* * * И сънят ми стига дотук... Мечтата ми приключва на това място... Ще кажеш, че е недовършена, знам...! Ами, какво чакаш? Грабвай четката! Помогни ми!

Валерия Личева, Випуск 2012
III място в конкурса „Аз мечтая” – 2012г.

ПРОЛЕТ

Стъпките й се стопяваха в гъстата кал. Бялата й коса препускаше по вятъра. Синята й рокля се развяваше по въздуха. Хората от сняг си казваха сбогом и се разтапяха на ледена вода. Където тя стъпеше, там поникваше ново цвете.

Пролетта прилекна и отскочи във въздуха. Завъртя се и събра няколко жители от малкото градче. Докосна ги и се превърнаха в красиви щъркели. След това се спусна тихо, събра ръце и разпръсна множество свои образи. Те се превърнаха в призова-

ните жители, а щъркелите полетяха над градчетата и села.

Аглика Трифонова, 4а
II място в конкурса "Аз мечтая", 2012г.

МОЯТА ДЕТСКА МЕЧТА

Всяко дете си има мечта и то я харесва, каквато и да е тя. Копнее то тя да се сбъдне, та по пътя свой да тръгне. Аз също имам детска мечта и желая да се сбъдне тя. Мечтая света да обиколя и в стихове да го претворя. Писателка искам да стана, като порасна голяма, да пиша приказки и съчинения, повести и стихотворения. За да се науча, трябва висше образование да получа. Ако тази мечта не се сбъдне, искам животът ми в друга посока да тръгне архитектка искам да стана, като порасна голяма. Освен това искам да съм здрава и да съм стройна и права. Да имам очи зеленикавосини, а в тях да грее свежест като от детелини. Ако се сбъдне поне една мечта, ще съм най-щастливият човек на света.

Виктория Панова

III място в конкурса „Аз мечтая” – 2012г.

Красимир Николов 6г

АЗ МЕЧТАЯ

Аз мечтая да танцувам, да играя, да лудувам. А пък вкъщи все се карат: „Сядай и учи, стига с тез игри!“ Кой ще разбере, че съм малко аз дете и в игрите, и в игрите са ми събрани мечтите.

В тях съм ту учител, ту пък лекар, ту художник, ту аптекар... Казано просто – мечтател.

Ванина Йорданова Йорданова, 26 клас
поощрителна награда в конкурса „Аз мечтая”- 2012г.

Снимките за тази страница предостави Яна Маринова 8б клас

„И вече да мечтая не мога ...”

До бог Нептун и неговото царство!

Размяна ...

Като всяко дете и аз имах поне дузина мечти ...

Най-напред бяха играчките, после мечтаех да бъда кралица от приказки чудни за принцеси и пажове.

Следваше ги цялата “зоо-градина” от хамстери, котета, кучета...

Чинно на опашката бяха - телефони, компютри и разни други “дрънкулки”...

По Коледа ставаха чудеса и мечтите се сбъдваха ...

А после разбрах и научих, че мечтите човек сам трябва да гони и постига.

До онази Коледа... С тревожния звън на телефона. ...Още помня лицето на мама ...

В къщи настана суматоха... Спомням си добре и бялата болнична стая...

С онези хора, облечени в призрачнобяло, които говориха нещо тихо за Тати.

За шосета, мантинели, дървета и прочие... Диагности, прогнози ?!

Мама само стоеше, мълчеше и

тихо ревеше...

После Тати се върна у дома - но вече трудно вървеше.

Все лежеше, лежеше и мълчеше, мълчеше...

До вчера той обичаше да се смее някак дълбоко... Отвътре...

Беше влюбен в живота и това само как му личеше - щурците в сърцето му спяха, а птиците в джоб му гнездяха...

Мечтаеше той винаги дръзко и смело... И по това аз приличах на него...

Но нещо пречупи крилето... Като на ято разстреляни птици... в полет!

И мечтите умряха, за Бога! И вече да мечтая не мога...

Научих се, Господи, че ти си Велик и можеш да смачкаш всеки, всеки - само за миг.

Изучих аз езика на птиците, научих се и да вия и сама като вълчиците...

И с тях да се моля на Тебе... Палих ти дори и свещи... Но ти далечен и скрит си остана.

И тогава намразих живота! Този вулгарен простак беше пресметнал всичко, всичко, до последен петак ...

Извадих аз от скрина любимите кукли...

В ръце мечтите си взех... и там, на най-долния рафт - тях завинаги скрих.

А после, самотна и тъжна, погледите тъмни в къщи - оцелявах аз, от болката скрита, като смъртно ранена кошута...

Бях жива между мъртвите и мъртва между живите...

И тогава реших... Да взема стара бутилка и да поставя мечтите си в нея!

Ще поставя аз вътре и на Тати чернобялата снимка - а на гърба й ще пиша, накратко и ясно:

„До бог Нептун и морското му царство !

До всички хора в морето!

До онзи, който намери тази бутилка - Извинете, Простете, Помогнете!

СПЕШНО разменям Недокоснати детски мечти /моите мечти/- за частица Надежда и пращинки със Вяра!”

Желая Ви попътен вятър - от един Дързък Мечтател!

Яница Кирова, 12м
II място в конкурса „Аз мечтая” – 2012г.

З А Б А В Н О ☺

Модата и Аз

Тя може да е всякаква, но не ни пречи да сме себе си, нали?

Несъмнено всички в тийнейджърската възраст се интересуват от мода. Някои измислят собствен начин да съчетаят дрехите си, други пък се водят от модните списания или направо подражават на известни холивудски звезди. Ние от екипа на вестника решихме да коментираме някои от модните тенденции или прегрешения „по света и у нас“ ☺

Това лято по магазините много от вас са забелязали всякакви дрехи в цветовете на знамето на Обединеното кралство. Сигурна съм, че много от вас също са се сдобили с такива дрехи. Ще отговорим на може би едни от най-често задаваните въпроси.

Откъде идва тази мода?

Историята мълчи по този въпрос. Не се знае как точно е започнало всичко. Може би със

сватбата на Кейт Мидълтън и принц Уилям или с тазгодишните Олимпийски игри в Лондон.

Какво е разпространението ѝ?

Знамето е навсякъде. Вие го носите, холивудските звезди като Риана, Кейти Пери и Майли Сайръс също...

Защо го носим?

Предполагам, защото е нещо различно. Флоралните мотиви и щампите не са толкова впечатляващи вече.

Но защо пък носим дрехи с чуждо знаме, не мога да ви отговоря. Оставям го на вас да решите и да си помислите за другия летен сезон.

Какво избирате – да сте различни и уникални или като всички останали?!

Моника Маринова 10л
Азлика Трифонова 4а

ВЕСТИ за изВЕСТните
Интересни факти за Риана

Пълното ѝ име е Робин Риана Фенти. На галено приятелите ѝ я наричат Рири. Родена е в Сейнт Майкъл в Барбадос. Тя е полу-барбадоска, полугвианка.

Учи в гимназия Комбермер в Барбадос, където през 2004 печели училищния конкурс за красота.

Риана печели конкурс на Gillette's Venus за най-хубави крака. След това тя застрахова краката си за 1 милион долара. Пред журналисти казва, че те са може би най-важната част от тялото ѝ.

Тя имала собствена момичешка група. С тях се явила на прослушване при Иън Роджърс. Когато той я чул, веднага се влюбил в гласа ѝ. След известно време тя се мести в Ню Йорк и живее с Иън и съпругата му.

Риана има куп прослушвания преди Джей Зи да я открие. Той ѝ предлага договор с музикалната компания Def Jam Records.

Врагове на изпълнителката пус-

нали клюкарски слухове, че двамата с Джей Зи имали връзка и това било единствената причина Def Jam Records да подпишат с нея. По ирония на съдбата Джей Зи вече бил женен за Бийонсе.

Любимите изпълнители на певицата са Марая Кери, Уитни Хюсън и Алиша Кийс.

Печели първата си награда Грами за песента Umbrella.

На един от концертите си в Великобритания Риана забранила чадърите, тъй като се страхувала зрителите да не започнат да копират стъпките ѝ и да се наранят.

Първият ѝ хит е Pon de Replay, който достига второ място на класацията на Billboard's Hot 100.

Майка ѝ работи като професионален гримьор, но до последно не разрешавала на дъщеря си да използва каквато и да е козметика.

През февруари 2008 Барбадос обявява национален празник в чест на Риана. В знак на благодар-

ност тя изнесла безплатен концерт.

Най-големият хит на Риана е S.O.S (Rescue Me).

Риана не яде мексиканска, китайска, японска или индийска храна. Също така мрази и зеленчуците. Придържа се предимно към националната кухня и екзотичните плодове. Любимият ѝ цвят е зелен, а любимият десерт – шоколадов сладолед.

Моника Маринова 10л

Модните бедствия
Аз не съм от тях

Според в. „Дейли експрес“ полата балон е начело в класацията на най-големите модни бедствия на всички времена. На второ място са белите чорапи, носени с мъжки официални обувки, а след тях – носенето на чорапи със сандали. Анцузите от всякакъв тип, особено плюшените, заемат четвърто място в списъка на модните бедствия. След тях са „желираните“ обувки с токчета.

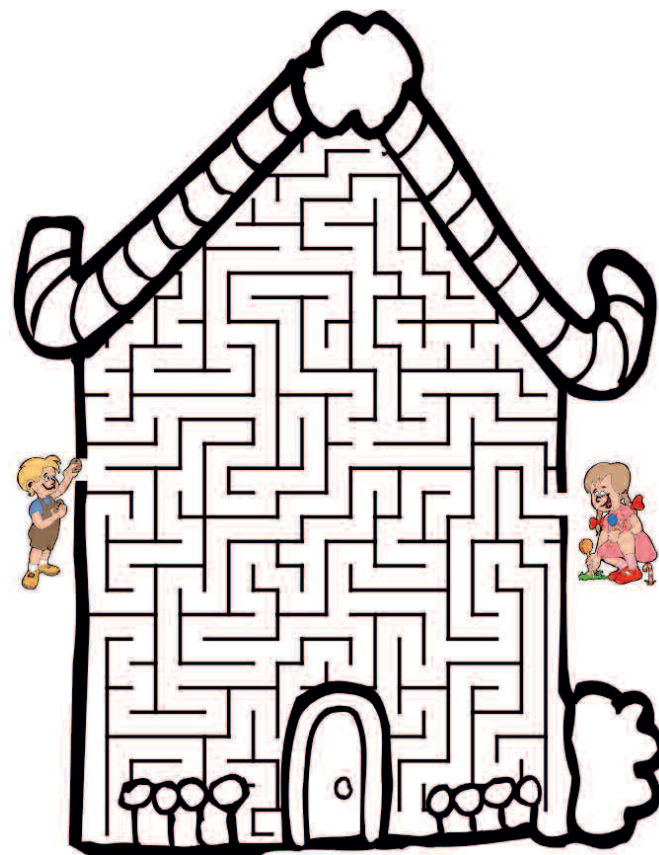

Може би подобна класация у нас би попенаредила всичко, със сигурност в полза на анцузите!!!

Открийте грешките!
2 в 1

Забавки за малки и големи – убиват скуката в час

Лабиринт
за едно голямо междучасие

Свържи точките

Страницата подготви
Моника Маринова 10л

На добър час в първи клас!

Научете буквите, за да четете нашия вестник!
А дотогава – само на забавната страница!
Но... в междучасията!

Не губете времето си!

Участвайте в нашите конкурси - има за всекиго по нещо!

„Тези, които виждат нещата различно – те не са завладени от правилата... Можете да ги цитирате, да не се съгласявате с тях, да ги възхвалявате или очерняте, но единственото нещо, което не можете да направите, е да ги игнорирате. Защото те променят нещата... Те тласкат човечеството напред. Защото тези, които са достатъчно луди да мислят, че могат да променят света, са тези, които го правят.”

Стив Джобс

Не оставяйте някой да мисли вместо вас, защото утре и ще действа вместо вас! Пишете ни!

Добре дошли в екипа!

Засега се запознайте, а оттук нататък по написаното ще ги познайте

В брой 10 ви съобщихме, че съвсем в реда на нещата в края на учебната година се прощаваме с някои свои репортери, които вече са във висши учебни заведения, и каним всички, които желаят, да се присъединят към нас и да подмладят екипа ни. Искаме да ви запознаем с новите герои във „В@з Буки Веди”. Виждате ги добре, защото на тях и всички останали, които познавате, може да споделяте всичко интересно, свързано с вас и класа ви, с ваши приятели. Както виждате, те са сериозна група, но ще видим колко от тях ще „оцелеят” до края на учебната година. Пак ще ги снимаме и ще ви ги покажем. Но вие дотогава ще ги познавате и по написаното от тях, надяваме се.

Аз съм Сибел. На 14 години съм и съм в 8м клас. Зодия лъв. Интересувам се от математика и английски език. Обичам да рисувам и да участвам в конкурси. Приятно и забавно ми е да работя в училищния вестник.

Аз съм Словена и съм част от новия екип на вестника на СОУ „Иван Вазов”. Много се радвам, че имам тази възможност. Считах себе си за напълно нормален човек: не ме бива в математиката, обичам да излизам с приятели и да седя на компютъра с часове. Аз съм от хората, на които никога не им е скучно, без значение дали са сами, или с някой приятел. Или

ще хвана някоя интересна книга, или ще се захвана с лепенето на плакати по стената, докато слушам музика. Страшно много обичам да ходя и на кино. Ако имам време, ходя почти всяка седмица. Харесва ми и да правя снимки, но в момента съм в процес на събиране на пари за професионален апарат. На въпроса, каква ще стана, когато порасна, бих отговорила много просто - не знам. Аз съм от хората, които живеят ден за ден и не планират всичко с години напред, а и времето ще покаже.

Казвам се Лора Любенова. Ученичка съм в 8л клас. Интересувам се от спорт, литература и обожавам модата. Имам много хобита, като например пеенето, което за съжаление не ми се отдава много добре. През свободното си време

обичам да излизам с приятели и да се забавлявам. Смятам себе си за общителен човек и обичам да се запознавам с различни хора. Реших да се включа в екипа на вестника, защото обичам да отразявам интересни новини, събития и случващото се около мен, също така обичам да правя интересни снимки. Приемам работата във вестника за отговорност, която върша с удоволствие.

Аз съм Ивелина Василева от 8б, както вече знаете. Занимавам се предимно с волейбол, това е хобито ми. Обичам да правя снимки, независимо на каква тема са те. Не обичам да играя футбол, защото съм прекалено зле в този спорт. Харесва ми да се запознавам с нови хора. Засега не съм се запознала с много ученици, но се надявам след написаното и това да стане.

Казвам се **Мария** и съм от 8м клас. Аз съм зодия везни. Не съм добра в спорта, но харесвам плуването. Любимият ми предмет в училище е физиката, по-точно астрономията. През свободното си време излизам с приятели, гледам филми или просто сърфирам в интернет.

Силвия Славчева, 8б клас, 14 год., зодия Дева; хоби: тенис на маса, който играя от две години. Обичам да се занимавам с извънкласни дейности и да запълвам свободното си време, като научавам нови неща.

Ако на снимката виждате повече лица от представилите се, не грешите! Те, явно, са по-срамежливи и не искат да говорят за себе си. Е, така са решили!

Избери талисман!

Ние сме истински фенове на спортистите във „Вазов” и славаме началото на конкурс за избор на талисмани на нашите спортни отбори. До 20 ноември очакваме вашите шури и оригинални предложения за талисмани на отборите на „Иван Вазов” по:

- футбол
- волейбол
- баскетбол

Различни – за различните отбори.

Своите предложения, които може да нарисувате, да снимате или само да опишете с текст, изпра-

щайте на електронната ни поща на адрес : el_vestnik@abv.bg или в пощенската кутия във фойето на първия етаж. Не забравяйте да запишете името си, клас, паралелка. Освен че във вестника ще покажем най-добрите предложения, ще поканим на разговор и авторите им, ако желаят! Пък и ще влезете в историята на училището и на спортните ни отбори и ще бъдете част от техните успехи! Нека дадем успешен старт на нашите спортисти и им покажем, че сме с тях в предстоящите им спортни битки!

УЧИТЕЛЯТ

Стартираме рубрика, в която ще разказваме за учители, оставили диря в СОУ „Иван Вазов” и в паметта на своите ученици! Очакваме спомени, разкази, портрети на преподаватели, които за вас или пък за вашите родители и близки са се превърнали в Учителя! Очакваме ви на познатия адрес!

Стани автор в нашия Коледен брой

Приемаме предложения за съдържанието на следващия ни брой, който ще излезе в навечерието на Коледа. Пишете ни какво искате да прочетете, изпращайте авторски творби, разкажете за своите инициативи, посветени на празника! Пак на познатия адрес – el_vestnik@abv.bg.

НЕВЕРОЯТНИТЕ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА АДЕЛ БЛАНК-СЕК

Режисьор: Люк Бесон

Сценарист: Люк Бесон

Жанр: комедия, приключенски, фентъзи

Участват: Матие Амаприк, Луиз Бургуен, Филип Наон, Николас Жиро, Жил Лелуш и други

Държава: Франция

Резюме: Адел е млада писателка, търсеща някого, който ще излекува сестра ѝ. Тя се отправя на пътешествие в Египет, за да открие мумията лекар на фараон Рамзес. През това време в Парижкия музей се съживява динозавърче. Не пропускайте вълнуващата и наистина забавна история на госпожица Блан-Сек.

Препоръчва:

Моника Маринова 10л

Фотоконкурс „Духът на Коледа”

Обявяваме конкурс за снимка, която най-добре отразява духа на Коледа. Снимката трябва да е авторска. Може да участвате с няколко творби. Изпращайте ги до 20 ноември на el_vestnik@abv.bg. В писмото запишете имената си и как да ви намерим – телефон, клас, паралелка. Печелившите ще бъдат щедро наградени.

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Михаела Коларска, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Стоянова, Лиана Христова
Предпечат – Йончо Йончев
Консултант – Радинка Иванова
Средно общообразователно училище “Иван Вазов”
гр. Плевен ул. “Иван Вазов” №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu